WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 47 23 NOV. 1963
35 CT. - ABONNEES 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

WAT kan 't je soms tegenlopen, hè? Er zijn van die dagen dat je van 'a morgens vroeg tot des avonds laat pech hebt. Nou, ik heb 't gisteren ook weer eens beleefd.
Het begon al bij 't wakker worden. Toen ik op m'n wekker keek, bleek dat ik me schandalig had verslapen. Ik schoot van schrik met zo'n vaart overeind, dat m'n hoofd met een bons in aanraking kwam met de boekenplank boven mijn bed. Een beetje duizelig stond ik op en toen ik een poosje later in de spiegel keek, ontdekte ik een knaap van een bult op mijn hoofd. Mijn schoenveter was inmiddels ook geknapt en toen ik mijn jas aantrok, sprong er een knoop af. Zonder ontbeten te hebben ging ik de deur uit, pakte m'n fiets uit de schuur en.... ja, het kon ook bijna niet anders.... een lekke band. Veel te laat kwam ik op mijn werk en ook daar wilde niets vlotten. Sjongejonge, wat is het dan moeilijk om een beetje je goede humeur te bewaren en de mensen om je heen niet af te snauwen! Hoeveel lelijke woorden ik niet op het nippertje heb ingeslikt! Dat kostte me heel wat zelfbeheersing, maar het is gelukt en daar ben ik blij om.
Als je onredelijk doet tegen anderen, bereik je alleen maar dat ze boos worden, je uit de weg gaan en op de duur misschien zelfs een hekel aan je krijgen. En daar heb je zelf de meeste last van.
Zelfbeheersing is een deugd. Als je die bezit, zul je altijd boven degenen staan die, zonder dat daarvoor een reden is, tegen je uitvallen. En bovendien heb je het gevoel jezelf overwonnen te hebben, als je bij nare gebeurtenissen en op pechdagen jezelf in toom houdt. Sterkte en tot de volgende keer.

OOM DONALD

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 47

Van boven naar beneden invullen:

1. zuivelprodukt,
2. hoofdstad van Italië,
3. teruggekaatste klank,
4. tegenovergestelde van kort,
5. vloeistof om mee te schrijven,
6. rechtopstaand gedeelte van een boom.

Als je de juiste woorden hebt ingevuld, lees je in de bovenste rij hokjes van links naar rechts de naam van dit leuke boertje.

Schrijf deze naam op een briefkaart en stuur die vóór 28 november 1963 aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam. Vermeid duidelijk je naam en adres op de kaart en zet op de **adreszijde** „Oplossing 47". Succes!

OOM DONALDS BRIEVENBUS

MARIAN VAN BERGEIJK, LIEMPDE. Heb je al veel postzegels, Marian? En spaar je ze al lang? Van welke landen spaar je ze? Zeg, Marian, ik ben nu toch niet weer vergeten om een zegel in je brief te doen, hè? Schrijf je nog eens?
JAN VAN CAPELLEVEEN, LEUR. Vind je het leuk op de ulo, Jan? Fijn, dat je zo tevreden bent over **Donald Duck**. Dat moet ook. Als het niet zo zou zijn, zou dat gauw moeten veranderen. Dag, Jan, sterkte met je hulswerk.
NICOLIEN VAN DOORN, HEEMSKERK. Dat was nog eens leuk, Nicolien, een brief voor beer Bommel en Tom Poes.... Nee, hoor, ik heb meetkunde altijd een leuk vak gevonden. Je moet er goed bij nadenken, dan lukken de sommen best.
JAN HESSELINK, ENSCHEDE. Wat deftig, zeg, een echt bureau. Had je mijn brief daar ook aan geschreven? Je had mooie cijfers, vond ik. Nu je weer school hebt, vind je het vast niet zo naar meer. Het is ook zo weer kerstvakantie.

Jullie brieven zijn altijd van harte welkom! Schrijf zoveel je maar wilt aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam. Schrijf op de achterkant van de envelop duidelijk je naam en adres en in de linkerbovenhoek: **Oom Donalds Brievenbus!**

* * *

ONS ZIEKENLIJSTJE

Gerrie Brons is 10 jaar en ze ligt al een hele tijd op bed. Ze zou dolgraag babykaarten willen hebben. Wie stuurt haar 'n kaart? Haar adres is: Schrammersteeg 13, Diermen.

Aleka Muetstege is 12 jaar, ligt ook al een poos op bed en zij zou graag filmsterrenkaarten willen ontvangen. Haar adres is Basseroord 1a, Zutphen.

Geurt Cart is 12 jaar en hij ligt al een tijd in het sanatorium. Sturen jullie hem eens kaarten met vliegtuigen? Platen uit tijdschriften vindt hij ook mooi. Zijn adres is: Kamer A, Sanatorium, Hellendoorn.

Jan van Houtum is 11 jaar en bij zou heel blij zijn met postzegels van Nederland en België. Hebben jullie die? Zijn adres is: San. „De Klokkenberg", Breda.

* PRIJZEN *

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs, jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een boek.

OPLETTEN ALLEMAAL

De prijswinnaars van nr. 40 zijn:
1e prijs: horloge: J. Stell, **Amersfoortsestr. 91, Soesterberg.**
2e prijs: vierkl. ballpoint: M. Breek, Kerkelaan 22, **Bergen (N.H.).**
3e prijs: tafeltennisspel: M. Wernick, **Brunssum;** Koos v. d. Weijde, **Moordrecht;** G. Kruys, **Den Haag;** H. en W. Wansink, **Wenen;** M. v. Strien, **Maerdijk;** R. de Smet, **Westdorpe (Zld.);** K. Reus, **Ratterdam;** H. Reuvers, **Erica;** Gonnie v. d. Berg, **Nieuwerbrug a. d. Rijn;** F. Roosenboom, **Mook.**
Doosje postpapier: F. Klok, **Znidlaren;** J. Eggink, **Laren (Gld.);** Idske Post, **Tijnje;** R. v. Doorn, **Amersfoort;** G. v. d. Vorst, **Helmond;** H. Schot, **Vogelenzang;** Mary Scharis, **Scheveningen;** P. Dijkstra, **Sustelen;** S. de Waard, **Zeelst;** B. Castelijn, **Streefkerk;** T. Wubbolt, **Kampen;** K. Daman, **Leuven, (Blg.);** I. Koop, **Den Haag;** Lisette v. d. Wal, **Zwalle;** W. Verstraeten, **Hulst;** M. Neve, **Driebergen;** W. Hut, **Zevenhuizen (Gr.);** C. v. d. Berg, **Rijswijk;** T. Pakvis, **Wateringen;** M. v. Laar, **Ruinerwold.**
De oplossing van prijsvraag nr. 45 luidt: **MONUMENT.**

WALT DISNEY'S

Katrien Duck

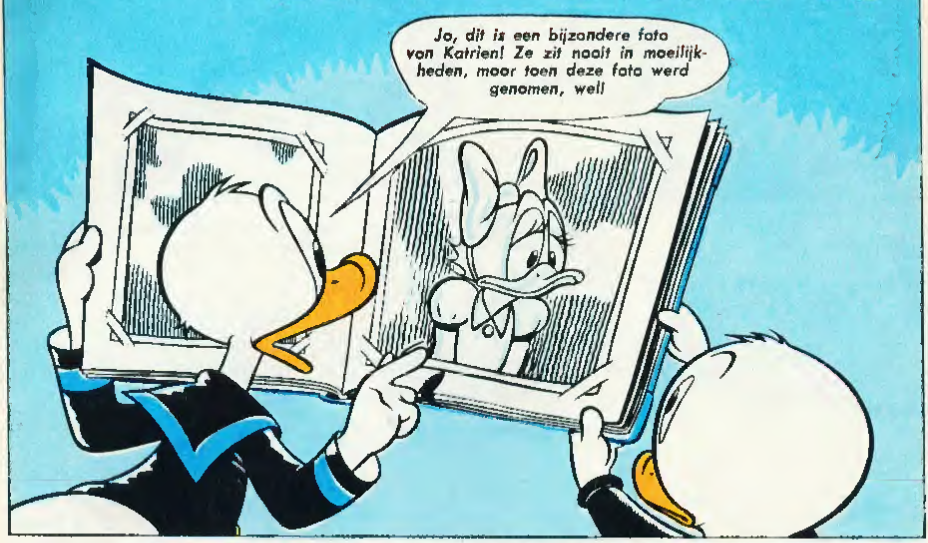

Het gebeurde allemaal op een dag toen ze met Kloortje Kip de stad in ging.

Zouden we nog kaartjes kunnen krijgen?
Er zijn er precies twee over!

Wilt u alstublieft achteraan aansluiten? Over een half uur gaat de zaal open!
UITVER-KOCHT

Bah! Als wij binnenkamen maeten we genoegen nemen met twee plaatsen op de achterste rij von het balkon!

Maar op die afstand kunnen we Roberts grote, dramerige blauwe ogen niet zien!
(Zucht!) Die zullen niet groter zijn dan zo!

Pssst! Kloortje! Als we die deur ingaan, kunnen we vooraan zitten!
Zou dat wel eerlijk zijn?
TONEEL INGANG

Als het om Robert Mitsum gaat, is alles eerlijk! Kom, het is donker en er is niemand!

KLIK!
Ahooo!
HELP!
Een politieagent!

Kom maar 'ns mee! Er proberen steeds vrouwen zonder kaartjes door de achterdeur het theater in te komen!
Maar wij hebben kaartjes!

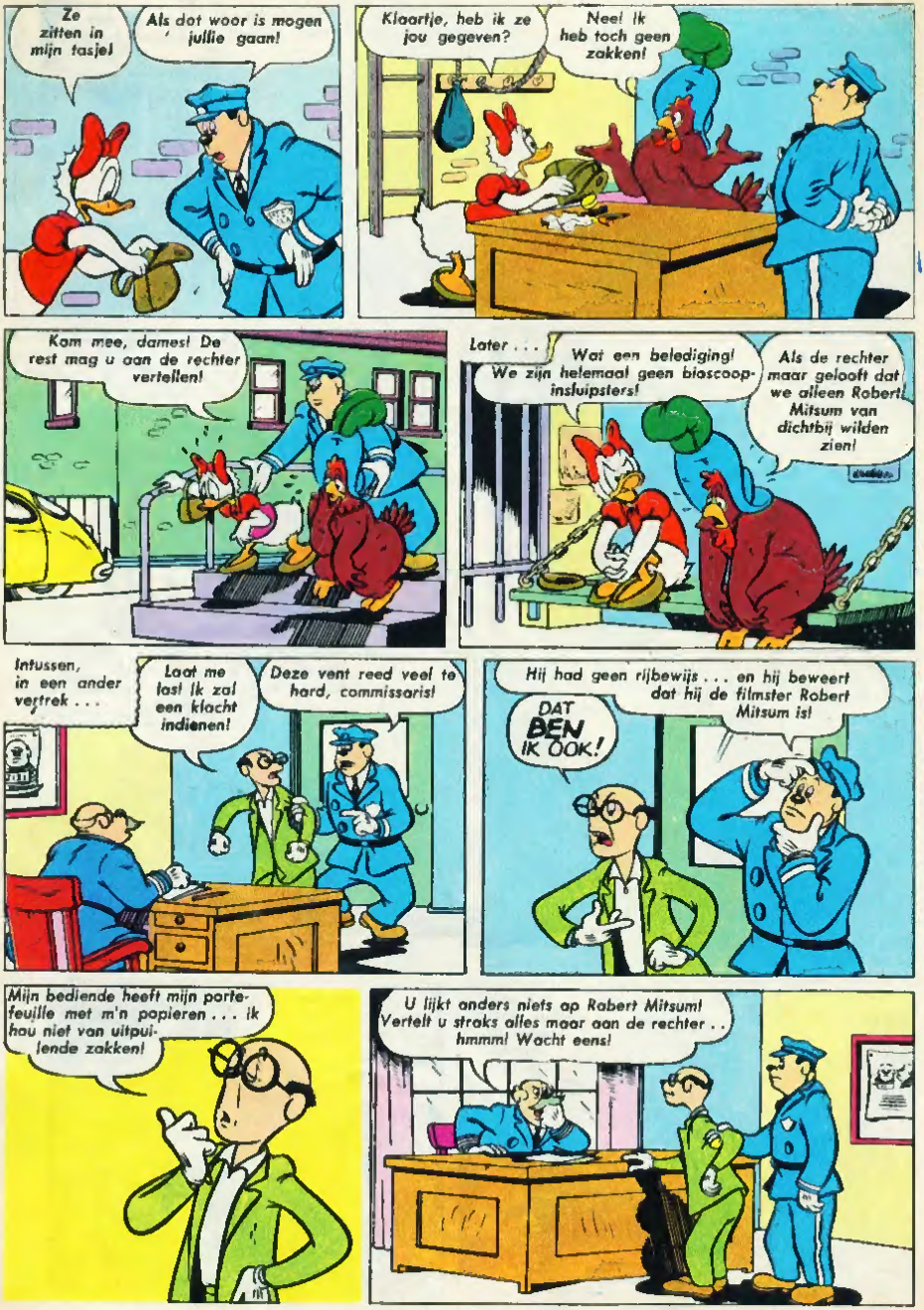
Ze zitten in mijn tasje!
Als dat waar is mogen jullie gaan!
Klaartje, heb ik ze jou gegeven?
Nee! Ik heb toch geen zakken!
Kom mee, dames! De rest mag u aan de rechter vertellen!
Later . . .
Wat een belediging! We zijn helemaal geen bioscoop-insluipsters!
Als de rechter maar gelooft dat we alleen Robert Mitsum van dichtbij wilden zien!
Intussen, in een ander vertrek . . .
Laat me los! Ik zal een klacht indienen!
Deze vent reed veel te hard, commissaris!
Hij had geen rijbewijs . . . en hij beweert dat hij de filmster Robert Mitsum is!
DAT BEN IK OOK!
Mijn bediende heeft mijn portefeuille met m'n papieren . . . ik hou niet van uitpuilende zakken!
U lijkt anders niets op Robert Mitsum! Vertelt u straks alles maar aan de rechter . . hmmm! Wacht eens!

We hebben hier een paar Robert Mitsum-vereersters . . . die herkennen je vast wel!
Ja, dat denk ik ook wel!
Weet u wie dit is, dames?
Ik heb hem nog nooit gezien!
Is hij een berucht bandiet of zo?
IK BEN ROBERT MITSUM!
Hihi! Ik ben Doris Day!
Juist! Ga maar naar binnen!
Bel het theater op! Daar is mijn bediende en die herkent me wel!
Hoe durft u te doen alsof u ons droombeeld bent!
Wat beledigend!
Wat zijn jullie trouwe vereersters! Als ik hier uit kom, stuur ik jullie een foto met mijn handtekening!
Later . . .
Joris! Fijn dat je er bent!
Ik heb uw boete betaald, meneer Mitsum!
Neemt u me niet kwalijk dat ik u niet heb herkend!
WACHT!

Hij is een bedrieger! Hij is Robert Mitsum niet!
Ik ga me hier kloarmaken in plaats von in het theater, Joris! Ik wil iets bewijzen!
Voor mekoor!
Wenst u de pruik met die grijze tint, woormee u er zo hartveroverend uitziet?
Jo! Vandaag verwacht ik een gevoelig publiek!
En nu de mooie, blauwe ogenvergrater . . . dan hebben de vrouwen op de achterste rij iets om over te zuchten!
Inderdood!
(Hijg!) Hij is Robert Mitsum!
Uw schoudervullingen, meneer!
Za, u bent kloar!
Sjonge! Wat maak ik weer indruk!
Goeie grutjes!
Gewoon niet te geloven!
WONK!
Kotrien . . . de koortjes! Ze zijn uit je zak gevollen!
Dus dáár had ik ze in gestopt!

Meneer we hebben de kaartjes! Dit bewijst dat we niet zonder te betalen binnen kwamen!
Hmm! Ja, dat is zo!
Ik ga naar het theater. Mag ik u een lift geven?
Eh . . . goed!
Psst! Wat zullen de anderen jaloers zijn als ze zien dat wij met Robert meerijden!
HIHI!
Kijk eens! Daar gaat Robert!
HOI!
ZUCHT!
PIE-IE-IEP!
Goat u met mij naar binnen? Ik zal zorgen dat u de beste plaatsen krijgt!
Niet nodig!
We blijven maar liever in de rij staan!
Ja! We willen niet flauw zijn!
We gunnen de andere meisjes ook wel wat!
Ja . . . wij hebben Robert héél echt gezien!
En, onder ons gezegd, Klaartje, ik begrijp niet waarom al die dwaze vrouwen hem zo knap vinden!
Hihi! Ik ook niet, hoor!

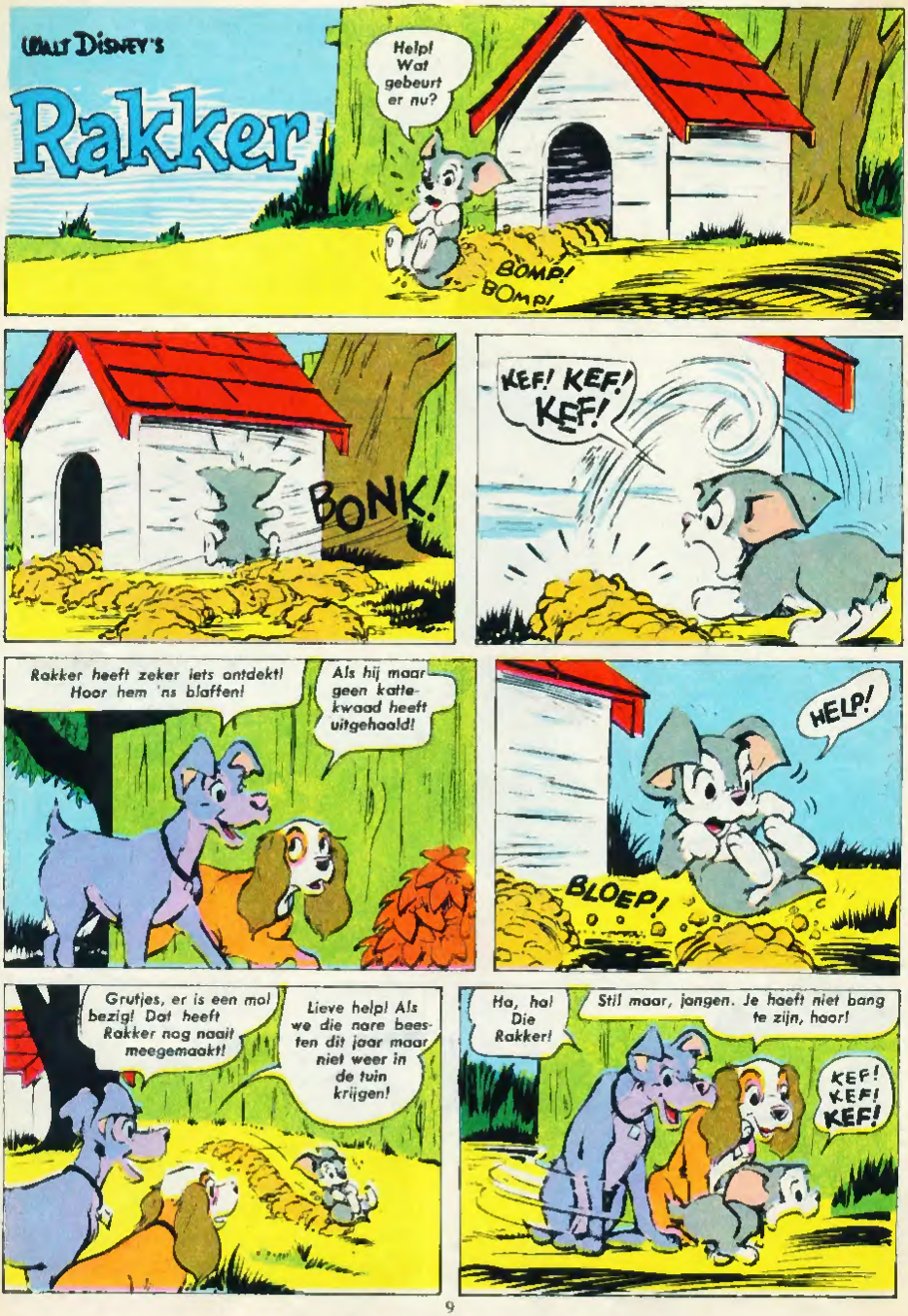
WALT DISNEY'S
Rakker
Help! Wat gebeurt er nu?
BOMP! BOMP!
BONK!
KEF! KEF! KEF!
Rakker heeft zeker iets ontdekt! Hoor hem 'ns blaffen!
Als hij maar geen katte-kwaad heeft uitgehaald!
HELP!
BLOEP!
Grutjes, er is een mol bezig! Dat heeft Rakker nog nooit meegemaakt!
Lieve help! Als we die nare beesten dit jaar maar niet weer in de tuin krijgen!
Ha, ha! Die Rakker!
Stil maar, jongen. Je hoeft niet bang te zijn, hoor!
KEF! KEF! KEF!

W-wat is dat, moeder?
Er is een mol bezig met zijn gang! Het is niets om van te schrikken!
Waarom ze altijd onze tuin uitkiezen om onder te wonen is me een raadsel!
Zullen we ze te grazen nemen, paps?
Nou, eh . . .
Nee, zoon, daar komt niets van in! De laatste keer dat je vader de mollen ging verjagen, heeft hij meer de tuin omgespit dan de mollen zelf!
Als je ze met rust laat, gaan ze vanzelf wel weg!
Ja, maar ik zou het toch kunnen proberen?
Nou, ik zou anders best eens za'n mol willen zien, hoor!
PLOP!
SNIF! SNIF!
Neem me niet kwalijk, maar ik zag je eerst niet! Mijn ogen zijn niet aan het licht gewend!
?

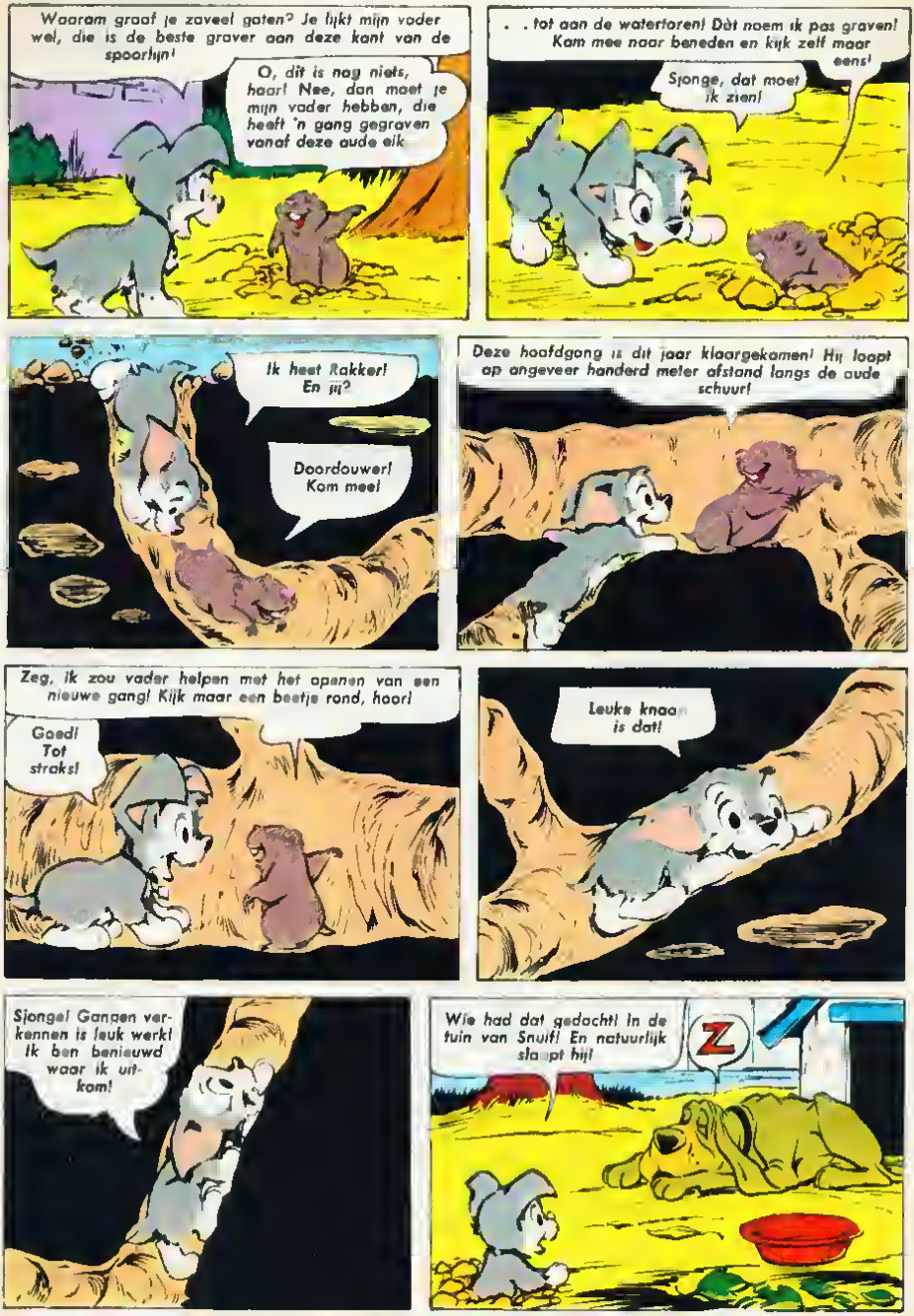
Waaram graaf je zoveel gaten? Je lijkt mijn vader wel, die is de beste graver aan deze kant van de spoorlijn!
O, dit is nog niets, hoor! Nee, dan moet je mijn vader hebben, die heeft 'n gang gegraven vanaf deze oude eik
. . tot aan de watertoren! Dàt noem ik pas graven! Kom mee naar beneden en kijk zelf maar eens!
Sjonge, dat moet ik zien!
Ik heet Rakker! En jij?
Doordouwer! Kom mee!
Deze hoofdgang is dit jaar klaargekomen! Hij loopt op angeveer honderd meter afstand langs de oude schuur!
Zeg, ik zou vader helpen met het openen van een nieuwe gang! Kijk maar een beetje rond, hoor!
Goed! Tot straks!
Leuke knaa is dat!
Sjongel Ganpen verkennen is leuk werk! Ik ben benieuwd waar ik uitkom!
Wie had dat gedacht! In de tuin van Snuif! En natuurlijk slaapt hij!
Z

Dat is gropig! Hier is nóg een gang!
Hoe is het mogelijk! Daar heb je Tekkie!
TEKKIE
Het lijkt wel een puzzel!
En dit is de tuin van Jock! Hij goot net z'n kluif verbergen!
Nee maar, dit is Jacks opslagplaats! Zoveel kluiven heb ik nog nooit gezien!
Ha, ha! Ik zol eens een grapje uithalen!
En even later ...
Geeuw!
Hé, woor komt die kluif zo opeens vandaan?
SNUF!
De lucht van Jock zit eraan! Die ouwe jongen heeft hem vast op mijn bokje gelegd terwijl ik sliep! Ik ga hem bedonken!
Bedonkt voor de kluif, Jock, aardig von je!
Je vergist je, Snuif, ik heb je geen kluif gegeven, hoor!

Niet zo bescheiden Jack! Het was een leuke verrassing!
Hij droomt natuurlijk nog! Ik weet heus wel of ik iets weggeef of niet!
O, Jack, wat een heerlijke kluif! Vriendelijk bedankt, hoor!
Wat is er? Je kamt me toch zeker niet vertellen dat ik jou ook een kluif heb gegeven?
Wat ontzettend aardig van je dat je me een kluif hebt gebracht! Dank je wel, Jack!
Zeg, zijn jullie soms niet erg lekker?
Hé, Jack, waaraan heb ik die verrukkelijke kluif te danken?
Jij ook, Bul? Hij kamt niet van mij, hoor!
O, Jockie-lief, al ben je dan wel 'ns een brampat, voor mij ben je de bavenste-beste!
Oewee! Ik kan het niet langer uithouden!
Ik heb jou geen kluif gegeven, hè?
Jawel, Jack, en ik vind het reuze aardig van je!
Goed dan, goed dan! Maar nu wil ik toch wel eens weten wat die anzin te betekenen heeft!

Zeg, Vagebond, vertel me eens, heb ik jou ook een kluif gegeven?
Niet één, Jock .
MAAR VIER!
Wat aardig van je!
Moor maar, het is niet waar! H-het .
Maar waarom dan niet? We ruiken het toch zeker? Ze móéten van jou zijn!
Nou, dan zal ik het jullie eens bewijzen!
Wat? Nog één kluif? Dat heeft die mot gedaan!
Dáár, Vagebond, grijp hem!
RAKKER!
Hallo, vader, ik heb voor de grap de kluiven van Jock uitgedeeld!
Ha, ha, wat een mop, ik dacht al dat ik een beetje vergeetachtig aan het worden was!
Maar goed, nu ik toch bezig ben geweest kluiven uit te delen, kijk ik niet op die laatste! Hij is voor jou!

ZO GING IK VAN START

door EDDY PIETERS GRAAFLAND

Dit is Eddy Pieters Graafland als junior. Hij vergeleek zich toen met grote keepers uit die tijd. Nu is hijzelf de favoriet van vele juniores.

EIGENLIJK heb ik me nooit afgevraagd waarom ik keeper ben geworden. Ik ben 't van jongs af aan. En waarschijnlijk komt het omdat ik er vroeger altijd met mijn vader en broers op uittrok. Op de vrije zaterdagmiddag dan. Achter het Olympisch stadion in Amsterdam had je een groot open veld. Daar werd dan met behulp van de jasjes een doel gemaakt. En het was steevast mijn taak in dat doel te gaan staan. Ja kunt me geloven of niet, maar erg happy was ik er niet mee. Want pa en mijn broers knalden er maar op los. Ze schoten in alle standen en maar al te vaak in richtingen waar mijn doel zich nu net niet bevond. Dan was het lapen geblazen. Het bleef mijn taak de bal te gaan ophalen. En meestal een heel eind weg, want pa en de broers schoten erg hard.

Maar ik moet zeggen dat ik het meteen goed leerde, hoor. Want als de bal binnen de jasjes kwam, zorgde ik er wel voor, hem tegen te houden. Al was het alleen maar om me een nieuwe wandeling te besparen. Ik leerde reageren, springen en duiken. Dat was zogezegd mijn basisopleiding als keeper. En ik heb daar heel wat profijt van getrokken.

Zo langzamerhand begon ik er trouwens ook plezier in te krijgen. Ik vergeleek me al gauw met de grote keepers van die dagen. Met Gerrit Keizer van Ajax bijvoorbeeld. Ajax was toch al ja-van-het voor mij. Op het Surinameplein speelde ik met de jongens altijd Ajax-Blauw Wit. En ik zorgde er dan voor in Ajax te staan.

Op elfjarige leeftijd kreeg ik mijn grote kans. Ik mocht lid worden van Ajax. Ik moest met alle nieuwelingen proefdraaien voor de grote Jack Reynolds, da Engelse trainer van Ajax. Hij pikte me er meteen uit. Dat is een raskeeper, zei hij. Die komt nog eens in het eerste. En hij heeft gelijk gekregen. Ik was nauwelijks zeventien jaar toen ik de top van Ajax had bereikt en in het eerste elftal stond.

Ajax was mijn grote hobby. Daar kon ik me in uitleven. Want op de school waar ik zat, waren ze niet zo sportief aangelegd. We hadden al wel een woede voor 't verzamelen van handtekeningen en karikaturen. In mijn jonge jaren waren het niet zozeer de foto's als wel de getekende afbeeldingen van de grote sportheiden. Na afloop van een grote wedstrijd was ik er bij, dan glipte ik over de afrastering en dan maar lopen, hè, vaak met de suppoost op m'n hielen. Meestal won ik het, hoor. Dan was het alsublieft meneer Wilkes, mag ik uw handtekening? Ja, en dan te bedenken, dat ik nu vaak tegen hem of met hem gespeeld heb.

Niet alleen met voetballen ook in de wielrennerij was ik actief als het om handtekeningen ging. Ik herinner me dat ik bij de sprinter Aria van Vliet en bij Gerrit Schulte op schoot heb gezeten. Dan moest ik hun mijn plakboek laten zien. Sjonge, wat was ik toen in mijn nopjes! Het was gewoon een koorts die je te pakken had.

Daarom begrijp ik zo goed de jongens van tegenwoordig, die me soms uren na de wedstrijd nog lastig vallen om het bekende krabbeltje. Ik heb er zelf ook aan meegedaan. En hoe lang is dat eigenlijk nog maar geleden! Ik weet me nog heel goed te herinneren dat ik in een sprint op Abe af stoof. Wa waren met een heleboel en al gauw was het me duidelijk dat ik er voor die handtekening niet meer aan te pas zou komen. Toen heb ik maar voletaen met de grote Abe even aan te raken. Dat was immers een sensatie voor ja! Dat vond ik tenminste wel. Abe stak boven elke andere voetballer uit, nietwaar?

WAT ER GEBEURDE

Pipo, Mammaloe en Petra logeren in het huisje van Oma Tingeling Op een nacht waait er een zonderlinge uitvinder — doctor Frommel — over de schutting Hy blijft ook op vinte en vindt allerlei nutte loze apparaten uit. Ondertussen doet meneer Humdrum pogingen om het huisje van Oma in handen te krijgen, Sheriff Psop komt vertellen, dat de hoofdweg weggespoeld is en het snelverkeer voortaan langs Oma's huis zal rijden. Inderdaad beginnen de auto's langs het huis te daveren en de toestand wordt erg ongezellig Pipo, Petra en doctor Frommel gaan op onderzoek, doen een merkwaardige ontdekking en krijgen het erg druk Dan komt de minister van verkeer op bezoek. .

9. DE WEG-PIRAAT

Pipo en het Humdrum Gevaar!

GESCHREVEN DOOR WIM MEULDIJK

DE minister is vreselijk kwaad op Mammaloe „Hoe kunt u dat nu doen, mevrouw?" roept hij „U mag geen waarschuwingsborden neerzetten! Ha, stel je voor dat alle voetgangers dat gingen doen, dan kon ik wel inpakken. Ik heb de moeilijkste sommen moeten leren om minister van verkeer te kunnen worden Daarom kan ik niet toestaan dat iedereen aan het wegennet gaat zitte knoeien, dat is lekker van mijl Sheriff, arresteer die vrouw wegens overtreding van de wegenwet, artikel eh dingen nou ja, er zal wel een artikel zijn voor dit geval"

Sheriff Psop doet een stapje in de richting van Mammaloe, maar Oma Tingeling gaat ertussen staan „Laat dat Piet," zegt ze „Mevrouw Mammaloe heeft het alleen gedaan voor mijn bestwil! Zeg, minister jij moest u maar gaan schamen, hoor! Alles is uw schuld! Ik heb hier altijd fijn rustig gewoond, hoewel ik me toch niet verveelde door de vier windstreken, die hun rommeltje in mijn achtertuin gooiden De dieren in het bos waren mijn vrienden en de mensen kwamen graag bij me op visite! Maar nu heb jij je snelverkeer op deze weg losgelaten en nu is het gedaan met m'n rust! De dieren zijn gevlucht, de bloemen verdorren door de benzinestankluchi, het huis rammelt van het gedreun, de kalk valt tussen de stenen uit en een mens kan hier zelfs niet meer verstaan wat hij zelf zegt! Die jongelui van tegenwoordig knoeien maar raak; in mijn tijd was een minister een waardig persoon met een baard, die het niet in zijn hoofd haalde om een verkeersweg langs het huis van een dame te leggen zonder het haar eerst netjes te komen vragen! Als je met je autootjes wilt spelen, doe je dat maar op n plaats waar niemand er last van heeft lummel!"

De minister van verkeer is meteen een gebroken man Hij buigt zijn hoofd en de tranen rollen langs zijn wangen op het wegdek Hij zakt in elkaar en wordt in een stoeltje gezet Hij krijgt een glaasje water en een kaakje en Oma heeft al spijt dat ze zo hard tegen hem te keer gegaan is „Kop op, jongen," zegt ze, terwijl ze de minister over zijn bol strijkt „Er zijn nog andere baantjes genoeg! In het dorp wordt een bakkersknecht gevraagd en boer Jansen zoekt een slootjesuitschepper! Werk genoeg!"

De minister schudt zijn hoofd „Zulk werk is te moeilijk voor me," jammert hij „Ik deug alleen maar voor het ministersvak! En nu zegt u — snik — dat ik dat ook al fout doe! O, o, vertelt u het alstublieft niet aan mijn moeder, ze heeft toch al zoveel verdriet over me!" Het is een aandoenlijk gezicht zo'n hullende minister; iedereen is onder de indruk, behalve meneer Hum-

ILLUSTRATIE VAN
JAN WESSELING

drum, dat is so'n keiherde man! „Laat je niet op uw kop zitten, excellentie!" roept hij. „Je had groot gelijk om de hoofdweg om te leggen langs dit huis. De echte weg was weggezakt door de regen, daar kon het verkeer niet meer over heen! Veiligheid gaat boven alles! En als die Oma het te druk vindt om hier te blijven wonen, zal ik haar huisje wel van haar kopen! Ik maak er een petatkraam of een café van, dat is hier een achtterend punt voor een fijne zaak! Zo'n minister moet zich niet laten afsnauwen door een ouwe tante, geeft u haar maar bevel haar huis te verkopen, dan is alles geregeld, zolets kunt u wel overlaten aan meneer Humdrum!" De minister komt weer een beetje bij! De naam Humdrum komt mij bekend voor," zegt hij. „Heb ik niet onlangs een brief van u ontvangen? Jaja, nu herinner ik het mij weer. U was degene die mij meedeelde dat de echte hoofdweg door de regen weggespoeld was. Juist je!" Meneer Humdrum stapt naar voren. „Inderdaad, minister!" zegt hij. „U hebt dat aan mij te danken dat u tijdig maatregelen kon nemen en dat er geen verkeersongelukken gebeurden. Als u soms een medaille bij u hebt, ben ik da eerste die so'n onderscheiding verdient!" De minister vindt het een goed idee om meneer Humdrum een medaille op te gaan speiden. „Dames en heren," roept hij uit. „In ons midden bevindt zich thans een zeer verdienstelijk persoon genaamd Humdrum! Hij voorkwam een ramp, door mij tijdig te melden dat de hoofdweg onberijdbaar was geworden. Daardoor kon ik mijn maatregelen nemen. Ik verzoe een linkerbocht en liet het verkeer omleggen over deze weg langs dit huis! Daar is niks aan te doen, Oma, je moet maar berusten of verhuizen! In ieder geval de heer Humdrum heeft een medaille verdiend. Ik heb hier nog een mooie en daarom " Met vooruitgestoken speld loopt de minister op meneer Humdrum toe, wiens snor al trilt van ontroering en dan stapt er opeens iemand tussen de medaille en de borst van Humdrum en roept: „Sapperdadelap, nu is het genoeg!" Je hoort het al aan de klank, het is Pipo, die het tijd vindt om in te gaan grijpen. „Halt, stop!" roept hij. „Luister even naar Pipo de clown, meneer het ministerie, voor je de grootste fout van je leven maakt en een wegpiraat een medaille geeft!" De minister wordt zo wit als een laken. „M-Meneer!" roept hij, „u onderbreekt een plechtige toespraak, dat is tegen de regels! Ik was net zo lekker bezig en nu maakt u er paniek van! En deze heer is geen wegpiraat, hij heeft zeer verdienstelijk werk gedaan ten bate van mijn wegennet!" — „Oh nee!" roept Pipo, „dat wegennet is niet net, het is een wegenknoeiboel! Ik zal het je eens even uitleggen want het is een valse vaistrik van meneer Humdrum! Hij loert al jarenlang op dit huisje van Oma Tingeling en die wegenaanlegging was een list van hem! Want — let op — de hoofdweg was helemaal niet weggespoeld, hij was kapot gemaakt door meneer Humdrum zelf, met deze hoeweel uit zijn winkel!" Er ontstaat een hevige herrie ne deze woorden! Oma zwaait met haar vuistan, Mammaloe wil meneer Humdrum met de mattenklopper een pak slaag gaan geven en meneer Humdrum probeert te vluchten. Dat lukt hem niet, want sheriff Psop duikt naar zijn benen, roept: „Sta of ik schiet!" en de minister geeft een gil en zakt voor de tweede maal in elkaar, maar niet voor lange tijd, want hij gaat per ongeluk op de speld van de medaille zitten. „Auw!" roept hij. „Ook dat nog! Wat een verwarring! Een spitsuur is er niets bij! Eh sheriff, arresteer die wegpiraat — oh dat heb je al gedaan! Meneer de clown, hier heb jij dia medailla, ik heb hem nou toch over en die speld prikt als een stekelverken! Ik heb geen tijd, ik ga bevel geven om de echte hoofdweg te laten repareren!" — „Kalm maar, minister!" zegt Pipo. „Die weg is al gemaakt door mijn kind Petra, Doctor Frommel en Pipo zelf! En om precies te zijn — je had het al kunnen merken de auto's rijden ook alweer over die echte hoofdweg en niet meer langs Oma's huisje, er is er hier de hele tijd nog geen één langsgekomen terwijl we bezig waren. Ik heb gezegd: „peekaajoepie!" Het is een waar woord, maar het laatste woord is toch aan meneer Humdrum. Terwijl hij door de sheriff in zijn kraag gepakt en weggevoerd wordt, horen ze hem kwaad schreeuwen: „Wéér niet, wéér niet!"

VOLGENDE WEEK: DE SPOETEL

LAAT EENS ZIEN WAT JE KUNT

IN DE VOGELWINKEL

HET spelletje dat we nu samen gaan spelen, brengt ons in een vogelwinkel. Een van onze spelgenoten is namelijk de eigenaar van een winkel met allerlei verschillende vogels. Een ander is een vogelliefhebber. De winkelier fluistert elk van de overblijvende kinderen een vogelnaam in, zodat alleen hij weet wat voor vogels hij allemaal in zijn winkel heeft.

De vogelliefhebber wil nu zijn verzameling uitbreiden en komt eens in de winkel kijken of daar iets van zijn gading te vinden is (komt bijvoorbeeld van de gang de kamer binnen). De winkelier zegt beleefd: „Goede morgen. Waarmee kan ik U van dienst zijn?" De klant vraagt dan of hij een bepaalde vogel mag zien. Hij zegt bijvoorbeeld: „Heeft U een zeemeeuw?" De winkelier antwoordt met ja of nee, als deze vogel zich wel of niet in zijn winkel bevindt. Is deze vogel in de winkel, dan gaat dit dier onmiddellijk met zijn vleugels klapperen (de gestrekte armen worden snel op en neer bewogen). „Dat is een heel mooi exemplaar," prijst de winkelier. „Ja, ik koop hem," beslist de klant en doet net of hij zijn portemonnee pakt en geld eruit neemt. De vogel echter ziet zijn kans schoon en vliegt er plotseling vandoor, gevolgd door de klant (de jacht kan bijvoorbeeld door de tuin of over de speelplaats gaan). Krijgt de klant de uitbreker te pakken, dan is de vogel zijn eigendom. Hij gaat dan opnieuw naar de winkel om nog meer vogels te kopen. Ziet de vogel echter kans om zonder door de klant gevat te worden, terug te vliegen naar de winkel, dan gaat de koop niet door en wordt een ander kind vogelliefhebber. Heeft de vogelliefhebber alle vogels gekocht dan begint hij op zijn beurt een vogelwinkel. Een ander wordt dan klant.

* * *

HET ROLT WEL

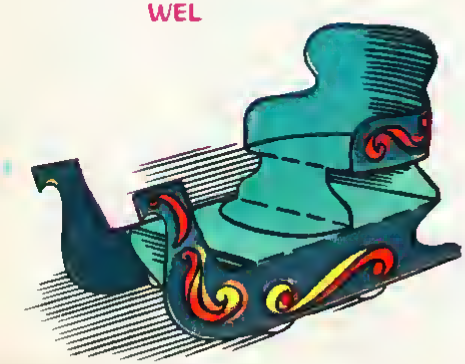

GELADEN PAPIER

Je kunt papier zó elektrisch maken, dat de vonken eraf springen. Gevaar is er echter niet bij. Je legt een dubbelgevouwen stuk krantepapier op de bovenkant van een kolen- of oliekoord. Met een klerenborstel strijk je even goed over dit nu goed droge en warme papier. Je mag hierbij het papier niet met je handen aanraken. Dit geldt ook voor het overbrengen van het stuk papier naar een glas, waarover je een niet geleidend deksel van bijvoorbeeld aluminium hebt gelegd. Als je nu je vinger langzaam in de richting van het

stuk papier beweegt, zal er op een bepaald ogenblik werkelijk een flinke vonk tussen 't papier en je vinger overspringen. Vanzelfsprekend zie je het overspringen van de vonk beter als de proef wordt uitgevoerd in een halfdonkere kamer.

* * *

OP deze arreslee kun je zelfs je pop laten sleeen als er geen sneeuw ligt, want hij rolt op twee lege garenklosjes. De arreslee maak je van dun karton.

De vorm van de twee delen die je van dit karton knipt, vind je in tekening 1. Met behulp van de ruitjes waarin deze tekening is verdeeld, kun je deze vormen zonder veel moeite op de juiste grootte op het karton overbrengen.

Deel a is het onderstuk van de slee en tevens de rugleuning van het stoeltje. Tekening 2 laat zien, hoe je deel a moet vouwen.

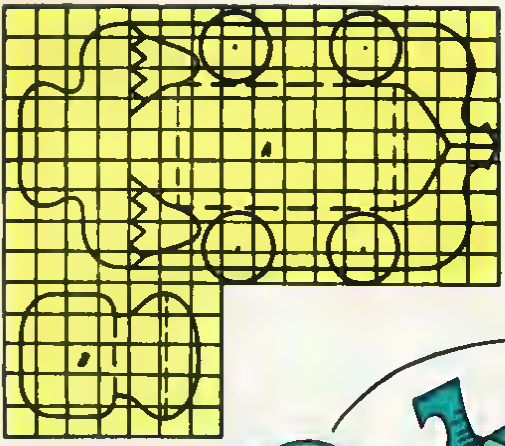

Deel b is het stoeltje dat je op de lippen aan de onderkant van de rugleuning en op de bovenkant van het onderstuk van de slee vastlijmt
Tussen de zijkanten van de slee zet je met kopspijkertjes de klosjes (c) vast, waarvan je de gaten met een stukje rondhout hebt dichtgemaakt
Met plakkaatverf of iets dergelijks maak je op de zijkanten van de slee mooie krulversieringen (zie eerste tekening op peg 18)

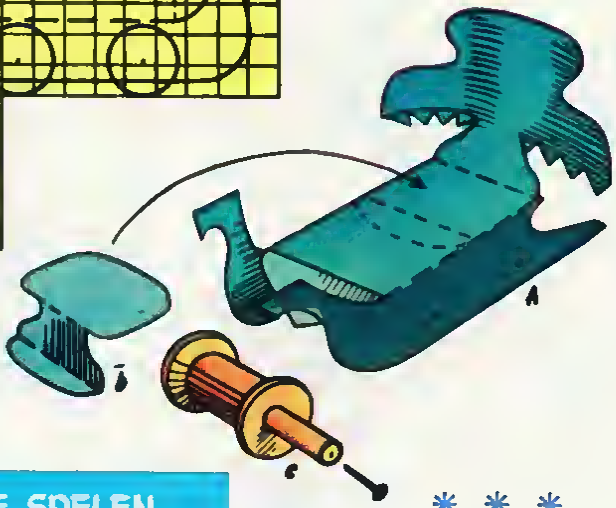

TREINTJE SPELEN

* * *

VOOR dit spelletje moeten we echt de ruimte hebben Op het speelveld of in de speelruimte geven we aan verschillende punten of voorwerpen de namen van bekende steden, zoals Amsterdam, Rotterdam, Den Haag, Utrecht enz. In elke stad staat een groep reizigers op de trein te wachten. Twee kinderen leiden het spel, zij zijn de locomotief en de conducteur
De conducteur nu gaat naar een van de groepen wachtenden en tikt een of twee kinderen op de schouder Deze moeten zich dan als wagen achter de locomotief aansluiten Ieder kind dat voor wagen speelt, houdt met zijn rechterhand zijn voorman en met zijn linkerhand, degeen die achter hem komt, vast Op het sein van de conducteur zet de trein zich in beweging Terwijl de trein langs de verschillende stations raast, tikt de conducteur, die naast de trein meeloopt, steeds 'n wachtende op zijn schouder Deze moet dan zo vlug mogelijk aan de laatste wagen aanhaken Lukt hem dit niet voor het volgende station, dan moet hij daar verder wachten, totdat de conducteur hem een volgende keer uitnodigt in de trein plaats te nemen Als alle passagiers in de trein zijn opgenomen, dan rijdt hij nog een paar maal rond, waarbij zowel de locomotief als de reizigers treingeluiden nabootsen Op een fluitsignaal van de conducteur gaat de trein tenslotte langzamer rijden om met veel geduf tot stilstand te komen Dan gaat de locomotief de wagons op de verschillende stations afkoppelen, zodat uiteindelijk alleen waar de locomotief overblijft Voor een volgende reis van de kinderexpres wordt er een andere locomotief en conducteur gekozen.

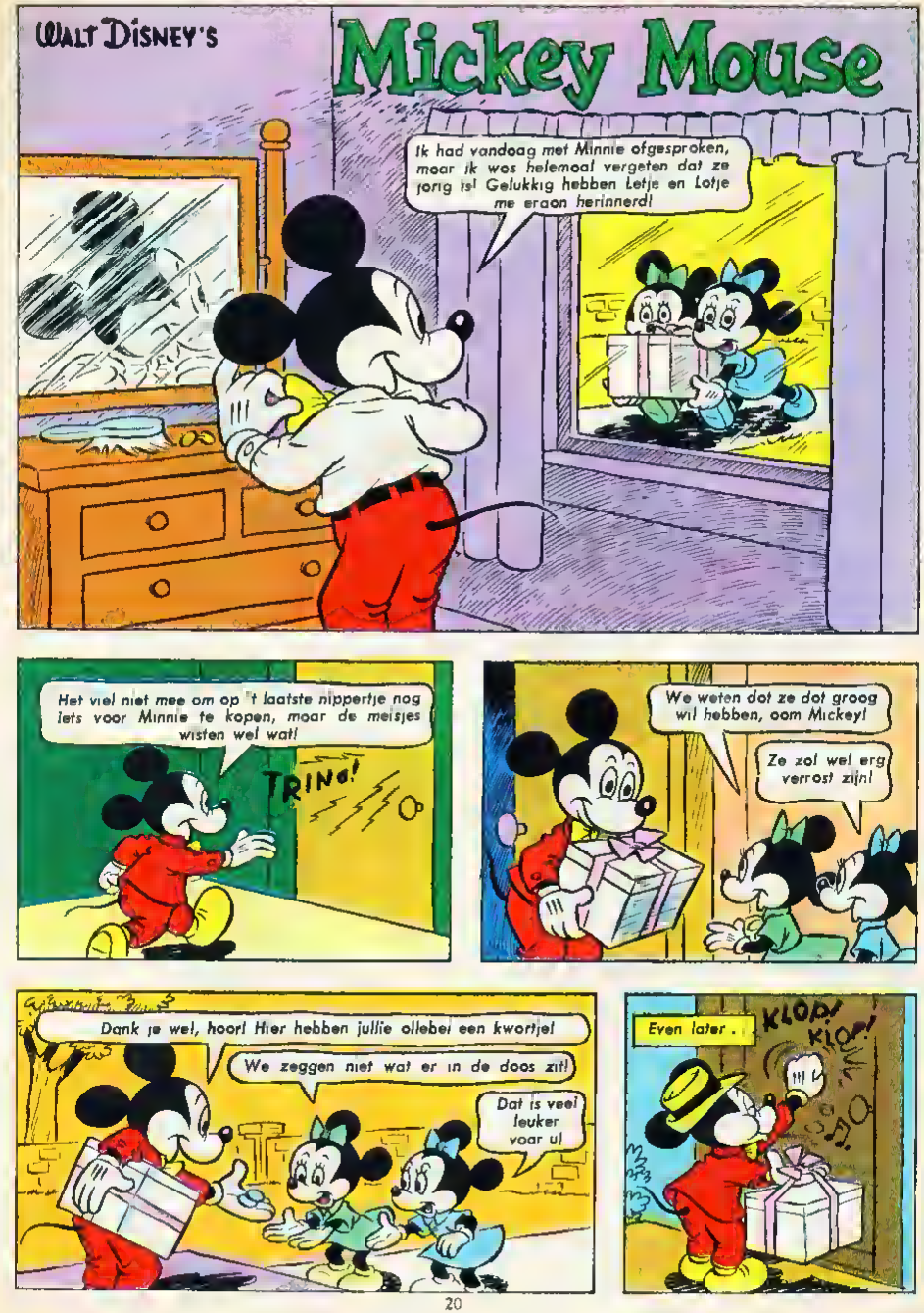
WALT DISNEY'S
Mickey Mouse
Ik had vandaag met Minnie afgesproken, maar ik was helemaal vergeten dat ze jarig is! Gelukkig hebben Letje en Lotje me eraan herinnerd!
Het viel niet mee om op 't laatste nippertje nog iets voor Minnie te kopen, maar de meisjes wisten wel wat!
TRING!
We weten dat ze dat groog wil hebben, oom Mickey!
Ze zal wel erg verrast zijn!
Dank je wel, hoor! Hier hebben jullie allebei een kwartje!
We zeggen niet wat er in de doos zit!
Dat is veel leuker voor u!
Even later . . .
KLOP! KLOP!

Minnie! Ik ben er!
Kom binnen, Mickey!

Ik ben al bijna klaar, hoor!
Goed!

Hmmm! Wat een grappig bloemenbakje is dat! Die bij kan voorlopig wel even vooruit met al het stuifmeel dat in de bloemen zit!
BUZZZ!

Hé, wat vreemd! Hij is één keer om de bloemen heen gevlogen en toen ging hij weg! Hoe zou dat komen?
BZZZZ!

Geen wonder! Ze hebben geen geur, want 't zijn kunstbloemen!
SNIF! SNIF!

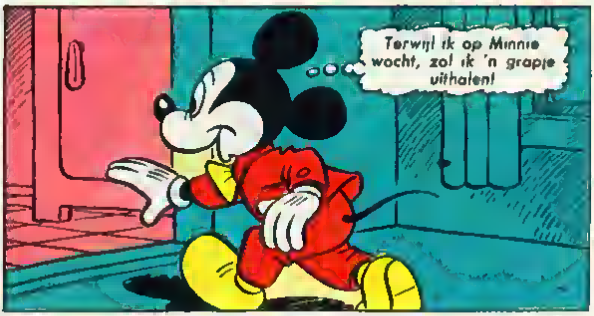
Terwijl ik op Minnie wacht, zal ik 'n grapje uithalen!

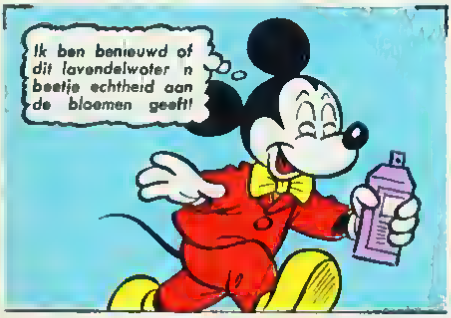
Ik ben benieuwd of dit lavendelwater n beetje echtheid aan de bloemen geeft!

Hihi! Hihi!
PFFST!
PFFST!

Net wat ik dacht! Die bij komt terug met een hele haap makkertjes! Wat n map!
BZZZ !

Mickey! Zau je mijn hoed even willen brengen!
Haed?
Bzzz!
BZ

Hij ligt op de tafel!
Dit? Een haed? Goeie grutjes!
BZZZ!

Kssst! Weg, zoemers! Lieve help! Ik geloof dat ze boos worden!
BZZZ!
BZZZ!

Ik kon beter dekking zoeken en een andere oplossing verzinnen!
BZZZ!
BZZZ!

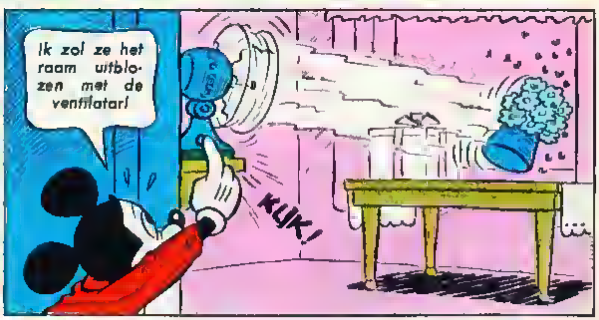
Ik zal ze het raam uitblazen met de ventilator!
KLIK!

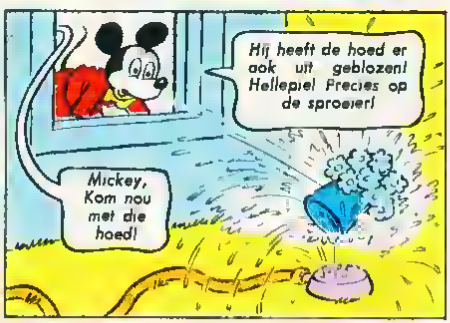
Hij heeft de hoed er ook uit geblazen! Hellepiel Precies op de sproeier!
Mickey, Kom nou met die hoed!

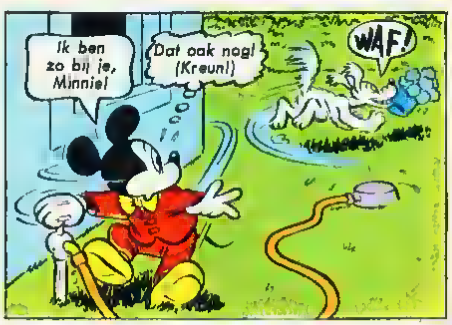
Ik ben zo bij je, Minnie!
(Dat oak nog! (Kreun!)
WAF!

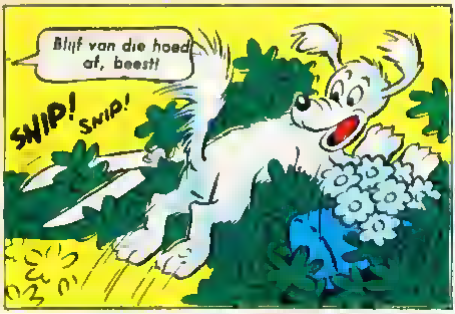
Blijf van die hoed af, beest!
SNIP!
SNIP!

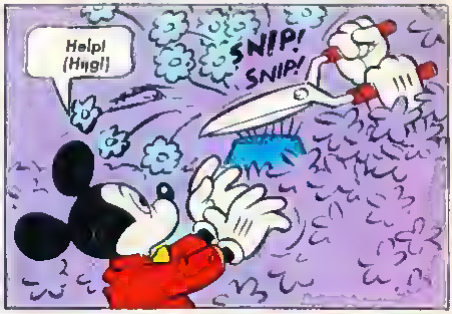
Help! (Hulp!)
SNIP!
SNIP!

Wat is er aan de hand? Is er iets ergs gebeurd?
OEJOE!!

Mickey!
Ik kom er aan, Minnie! (Hulp!)
?

Hoe moet ik haar dat nu uitleggen . . . hupla! Daar gaat m n cadeau ook!
BONG!

Hoe kun je nou op dit ogenblik grapjes uithalen, Mickey Mouse! Toe, breng nu mijn hoed hier!
Al, kijk 'ns wat de meisjes gekacht hebben!

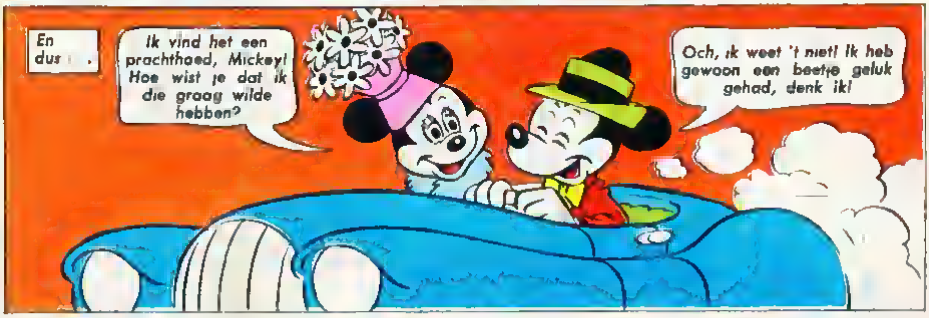
En dus . .
Ik vind het een prachthoed, Mickey! Hoe wist je dat ik die graag wilde hebben?
Och, ik weet 't niet! Ik heb gewoon een beetje geluk gehad, denk ik!

Het vakantiegeld dat de eersteklassers van de muloschool te Ryndam voor hun klasgenoot Paul Verkerk, die bijna van een ongeluk is hersteld, hebben verdiend, is gestolen uit een kast in de leraarskamer. Hetty Bron heeft de dief bij de school gezien en ontdekt dat hij een merkwaardige gewoonte bezit: de dief breekt alle door hem afgestreken lucifers doormidden. Onder leiding van hun sportleraar, meneer Veldman, ondernemen de leerlingen een speurtocht naar de dief. Tijdens deze tocht, waarbij zij overal naar gebroken lucifers zoeken, wordt Bob van Dam in een groot café door een lange man in de kraag gegrepen . .

DE groep van Hetty Bron wachtte gespannen op de terugkeer van Bob. Het duurde lang, ontzettend lang. Elke minuut scheen 'n uur te duren. Plotseling verscheen de lange man die Bob in de kraag had gegrepen, in de deuropening van het restaurant. Hij liep naar buiten, zag de andere kinderen, fronste de wenkbrauwen en liep toen snel naar 'n agent, die juist om de hoek van een straat te voorschijn kwam. De eersteklassers zagen hoe de lange man de agent aanhield en een druk gesprek met hem voerde. Ook wees hij naar hun groep. Hetty en haar helpers begrepen er

Geschreven door
JOOP TERMOS
geïllustreerd door
GERARD VAN STRAATEN

ALLEEN Voor ÉÉN

niets van „We kunnen beter verdwijnen," zei een van hen met een angstige stem „Nee," beslistе Hatty, „we moetan weten wat er met Bob is gebeurd. Maar toen de agent regelrecht op hen toeliep, werd ook Hetty bang Toch bleef ze dapper staan, ook toen de agent vlak voor haar groep de pas inhield en hen onderzoekend aankeek. „Wat doen jullie hier?" vroeg hij bars „Oh eh niets agent," stamelde Hetty en ze voelde haar wangen gloeien. Waarom zwerven jullie door de stad?" wilde de agent weten Wat moest Hetty hem antwoorden? Zou ze hem eerlijk de reden van hun speurtocht vertellen? Nee, meneer Veldman had het uitdrukkelijk verboden

„NIEMAND mag over de klopjacht worden ingelicht,' had hij gezegd en dat bevel moest zij strikt opvolgen.

„We hebben vakantie, agent, en eh we bekijken de stad " antwoordde Hetty. De politieman haalde s'n schouders op „Kinderen die niet spelen, maar een stad bekijken Vreemde geschiedenis, daar moet ik het mijne van weten," mompelde hij De agent trok een boekje uit zijn uniformzak en vroeg de aersteklassers naar hun namen en adressen. „Jullie moeten vanmiddag om twee uur op het hoofdbureau van politie komen," zei hij nors Hetty knikte tarwijl sa de agant met grote geschrokken ogen aanstaarde De agent draaide zich om en liep met de lange man naar het café Enkele minuten later keerde hij waer terug met Bob van Dam! Bob was erg bleek en van zijn eerst zo brutale houding was geen spoor meer te bekennen „Zullen we ze volgen?" vroeg een van de speurders

Toen Hetty Meer Hetty schudde haar hoofd. „Nee, beter van niet," meende ze, „we moeten onmiddellijk meneer Veldman waarschuwen" — „Je, laten we meneer Veldman opzoeken" riepen enkele anderen, „hij weet vast en zeker raad" Hetty's groep rende door de stad naar het huis van de sportleraar, die hen met een verbaasd gezicht binnenliet en vroeg „Komen jullie me nu al opzoeken? Het is nog lang geen vijf uur Hebben jullie de dief soms al gevonden?"

„Oh nee, meneer, er is iets verschrikkelijks gebeurd," zei Hetty en ze vertelde over hun nare belevenissen Meneer Veldman luisterde aandachtig toe „Ik begrijp er niet veel van," zei hij, „maar ik zal onmiddellijk naar het bureau gaan, komen jullie maar mee" De leerlingen keken hem hoopvol aan, ze waren nu minder somber gestemd Met grote passen beende meneer Veldman naar het hoofdbureau, Hetty en haar helpers konden hem nauwelijks bijhouden De sportleraar sprak onderweg geen woord en zijn voorhoofd was doorgroefd met denkrimpels „Buiten blijven wachten," commandeerde hij toen ze bij het hoofdbureau waren aangekomen Daarna verdween hij voor lange tijd „Ze houden Bob zeker vast voor een verhoor," mompelde Hetty, de anderen hoorden het en hun stemming werd er niet beter op Was Bob soms brutaal geweest tegen de mannen die aan de tafeltjes zaten in „Terminus"? Had hij iets kostbaars omgegooid? Zijn klasgenoten konden er slechts naar raden Toen meneer Veldman terugkeerde klaarden hun gezichten in eens op Want wie liep er naast meneer Veldman? Bob van Dam en hij lachte z'n ogen stroelden „Bob, wat is er gebeurd? Bob, waarom werd je gearresteerd?" Bob, heb je in de cel gezeten?" riepen de speurders door elkaar „Kalmte, ik zal het jullie uitleggen," zei meneer Veldman lachend „Onze vriend Bob is, zoals jullie wel weten soms een brutaal heerschap Zijn brutaliteit heeft tot een misverstand geleid Want de eigenaar van het café dacht dat Bob de asbakken wilde stelen! Hij greep Bob in de kraag, liet hem door twee koks bewaken en zocht buiten het cafe een agent op om Bob te laten arresteren Hij zag toen jullie groep staan en vermoedde dat jullie deel uitmaakten van een schrik niet! van een groep jeugdige inbrekers"

Monden vielen open en ogen werden groot van ontzetting „Meent u het werkelijk meneer ?" vroeg Hetty ontzet — „Je, ik meen het Maar de situatie is nu gekleard en jullie behoeven je vanmiddag niet op het bureau te melden Ik heb met de commissaris gesproken en hem het geval uitgelegd Eerst was hij een beetje verontwaardigd Niet op jullie, maar op mij „Zo, zo dus uw leerlingen speuren naar de dief van het vakantiegeld?" zei hij „en u leidt de actie Dan had u de politie moeten inlichten" En jongens, daar had de commissaris eerlijk gezegd wel gelijk in"

„Moeten we de speurtocht nu staken?" vroeg een van de speurders weifelend

„Nee, dat is niet nodig" stelde meneer Veldman hem gerust, „maar de commissaris zal wel de rechercheurs inlichten over onze speurtocht En hij verbiedt jullie zoals ook ik al gedaan heb, alléén speurtochten te ondernemen of 's avonds op pad te gaan En jullie moeten ervoor terugschrikken de hulp van agenten of rechercheurs in te roepen De politie is dus eigenlijk onze bondgenoot Eerst was de commissaris boos, later moest hij om het geval lachen Hij verwacht niet veel van jullie speurtocht"

„Dan zullen we meneer de commissaris wat anders bewijzen," riep Bob van Dam

„Bob wordt weer dapper," plaagde Hetty hem — „Poeh, ik ben geen seconde bang geweest!" blufte Bob

ALLEEN Voor EEN

Maar hij zweeg verder toen hij zag hoe meneer Veldman hem spottend aankeek Deze keek op zijn horloge „Jongens, de ochtendspeurtocht is voorbij Het is etenstijd Gauw naar huis dus Vanmiddag verwacht ik de leiders voor een verslag"

TERWIJL de speurtocht van Hetty's groep die ochtend voor het politiebureau eindigde, beleefde de groep van Wim Laarmans een ander avontuur Wim en zijn helpers doorzochten een buitenwijk van de stad Ze liepen door kaarsrechte straten, bezochten kleine koffiehuizen en inspecteerden nauwkeurig de vele haltes van de stadsbus „Snel gedoe eigenlijk," mopperde Wim, die het al spoedig begon te vervelen straat-in, straat-uit te lopen Daarom was hij blij toen ze voor een groot veld stonden, waar een circus werd opgebouwd Wim en zijn helpers staarden een tiental minuten naar de bedrijvigheid van de mannen. „Kom op Wim, we moeten verder speuren," zei een van de jongens ten slotte met tegenzin Eigenlijk voelde Wim er niet veel voor, de gezellige drukte op het terrein de rug toe te keren Hij dacht na „Zeg, moet je luisteren" zei hij tegen z'n helpers „misschien is een van die circusmensen wel de dief "

Een van de circusmensen?" vroeg Maarten Dulnhoven, „zou je werkelijk denken ?"

„Kan toch best?" meende Wim

„Ja, 't zou best kunnen," gaf Maarten toe „Wil je het circusterrein afzoeken?"

„Ja, we doen net of we naar het opbouwen staan te kijken en ondertussen letten we goed op de mannen die sigaretten aansteken Als een van hen de afgestreken lucifers doormidden knakt, hebben we onze man gevonden" Ze vonden het allemaal een uitstekend idee Per slot van rekening kon de dief zich best onder het circuspersoneel bevinden en terwijl ze naar 'm speurden, konden ze tijn naar het opbouwen van het circus kijken Ze hadden het goed getroffen met zo'n leider als Wim Laarmans „Wim weet het nuttige met het aangename te verenigen," zei Meerten Dulnhoven met een eigenwijs gezicht en ze waren het allen roerend met hem eens De eerstekiassers drentelden over het circusterrein Tjonge, wat viel er een hoop te zien! De mannen van het circus zwoegden als werkpaarden, ze trokken aan touwen, sjouwden met banken en sloegen met enorme hamers palen in de grond Een van de mannen, — een stevige, gebaarde man met brede schouders — was de leider, hij brulde met een schorre stem de bevelen en de andere mannen haastten zich hem onmiddellijk te gehoorzamen De kinderen weegden zich niet al te dicht bij de mannen Behalve Wim Laarmans, want die voelde zich als leider van de speurgroep verplicht dapperder te zijn dan de anderen Wim schuifelde daarom tot vlak bij de mannen en speurde nauwlettend naar gebroken lucifers Hij wist zeker dat de anderen hem bewonderden en daarover voelde hij zich dankig trots Stel je voor, dat hij doormidden geknakte lucifers zou vinden „He, knaap, ga uit de weg," gromde een van de mannen tegen hem en Wim schrok hevig Zou hij terug gaan naar de anderen? Nee, misschien zouden ze dan spottend om hem lachen Wim Laarmans weegde zich nóg dichter bij En toen gebeurde het Hij struikelde over een balk en viel pardoes tegen de gebaarde leider van de circusmannen Hij werd door twee sterke handen vastgegrepen en hij hoorde de man roepen „Wel heb je ooit Hoort deze knoop bij ons? Ik heb 'm nooit gezien Wat moet je hier?" Wim gaf in zijn verbouwereerdheid een totaal verkeerd antwoord „Ik ik zoek een dief," stamelde hij en Wim voegde eraan toe „zij ook " Hij wees daarbij naar de anderen, die op een afstandje geschrokken stonden toe te kijken.

„Mannen deze jongen en die kinderen door zoeken een dief! Ha, ha, hebben jullie soms een tennisbal gestolen?" bulderde hij, terwijl de andere werkers op hem toeliepen Opeens werd de leider ernstig Hij keek Wim dreigend aan en zei „Dus jullie zoeken een dief, hé! Dus jullie denken dat hier een dief werkt? Nou, daar zul je voor moeten boeten mannetje "

Hoe zal dit avontuur voor Wim Laarmans aflopen? Het zit de kinderen tot nu toe niet erg mee.

HEB JE DIE AL?

Enige tijd terug zijn de Europa-zegels weer verschenen Deze kennen we al sinds t najaar 1956
De Vereniging van Europese postedministraties kiest een van de ingezonden ontwerpen, en dat wordt dan op de zegels van de meeste deelnemende landen afgebeeld
Dit jaar bestond dit ontwerp uit een viertal in elkaar gevlochten lijnen, die in het midden vier hokjes vormen In deze vierkantjes prijken de letters C E P T, waarvan wij de betekenis al eerder hebben onthuld Het ontwerp, ook voorkomende op de Nederlandse Europe-zegels, was van de hand van de Noor Arne Holm Ieder jaar zijn er echter weer landen die een eigen ontwerp kiezen zoals bijvoorbeeld Liechtenstein Je ziet hier de Europazegel-1963 van dit land met gedeelten van een paar Griekse zuilen erop Deze zuilen dragen en steunen andere bouwelementen en vormen zo t symbool van de eendracht tussen de landen van West-Europa, die elkaar op elk gebied zoveel mogelijk behoren bij te staan, te steunen en te schragen
Liechtenstein liet het bij één zegel, die eerder verscheen dan onze Europa-zegels, namelijk op 26 augustus van dit jaar

dijes en datjes van Donald Duck

TE HARD GEREDEN

„Mevrouw, u wordt ervan beschuldigd dat u met uw auto te hard hebt gereden," zei een politierechter in de Verenigde Staten tegen een dame die terecht stond „Dat is heel erg U moet zich aan de verkeersvoorschriften houden, en ik vind dat speciaal ú die heel goed moet kennen. U zult een boete moeten betalen" En toen veroordeelde deze rechter zijn eigen vrouw tot vijftien dollar boete Of mevrouw dit ook van haar huishoudgeld moest betalen, vertelt het verhaal niet

EERSTE PATIËNT

In het noorden van Engeland werd een groot ziekenhuis geopend Dat geschiedde heel plechtig Na de nodige toespraken klom de geneesheer-directeur op een hoge ladder en onthulde een plaquette die men in de voorgeval had gemetseld
Op datzelfde moment tuimelde de directeur echter van de ladder en even later werd hij met een gebroken been als eerste patiënt in zijn eigen ziekenhuis binnen gedragen.

RAAD HET BEROEP

We hebben de naam van een beroep opgeschreven en toen het woord precies horizontaal door midden geknipt. De bovenste helft van de letters zie je hier De onderste helft moet je er zelf proberen bij te vinden Doe je het goed, dan weet je meteen welk beroep hier bedoeld werd.

OPLOSSING
RAAD HET BEROEP

LETTERZETTER

opgebeld Iedereen wilde wel eens weten wat voor een bijzondere krokodil dat was en hoeveel ervoor gevraagd werd Op het laatst werd de zogenaamde eigenaar van de krokodil gek van al dat opbellen en hij liet zijn nummer blokkeren Bovendien was hij helemaal niet in het bezit van een krokodil Het moet een van zijn „vrienden" geweest zijn die dit „grapje" met hem heeft uitgehaald.

KROKODIL TE KOOP

In een Zweedse krant stond een poos geleden de volgende advertentie „Te koop een grote tamme krokodil, lief voor kinderen, tel 647931"
Je begrijpt wel dat de meneer die dit telefoonnummer had, enorm veel keren werd

HEER BOMMEL en de AAGJES

Heer Bommel heeft een doos in beheer, die onder geen beding geopend mag worden, want dan zouden er rompen over de wereld komen. De doos wekt de nieuwsgierigheid van velen — zelfs van Joost...!

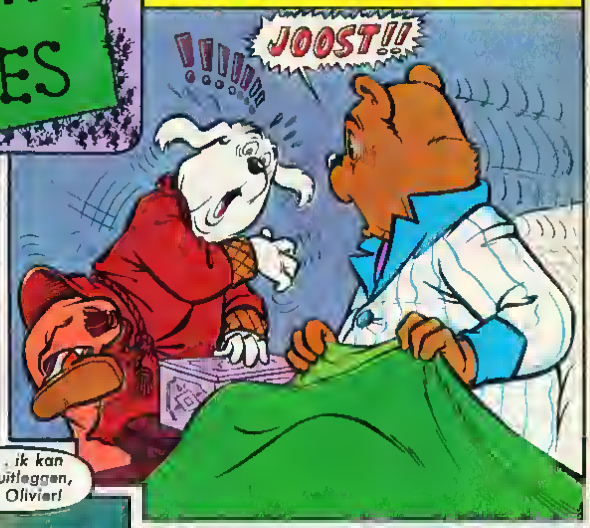

Hm . . . wàt zou er eigenlijk in zitten? Ik ben niet nieuwsgierig. . . hm. . . maar als doosbewaarder heb ik tach het recht . . .

. . . eeeventjes maar . . .

HÉ...

Wat is dàt?

. . . om even te kijken . . .

Wat een alleraardigst wezentje. Ik begrijp niet dat heer Pandorus hier zo'n drukte over maakt.

Het lijkt mij heel onwaarschijnlijk dat dit diertje rampen over de wereld zou kunnen brengen. Daar is 't immers veel te klein en goedaardig voor.

Zeg eens wat? Of kun je niet praten?

PIEP?

Maar heer Bommel merkte niet dat het vreemde wezentje niet enig in zijn soort was.

!?
HOLA!
HÉ...!!!!?
W-wat is dat? . . .
TINGALING
BRRRKALONK
RINKELDEKINK
KRITZ
Bl-blijf van mijn wekker af! Dit is vreselijk!
Terug in de doos jullie!
Z-ze gehoorzamen niet! En . . . en ze zijn overal! Ze snuffelen in de laden . . .
. . . ze loeren in mijn tabaksdoos . . .
. . ze trekken aan mijn planten . . .

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1963 Walt Disney Productions

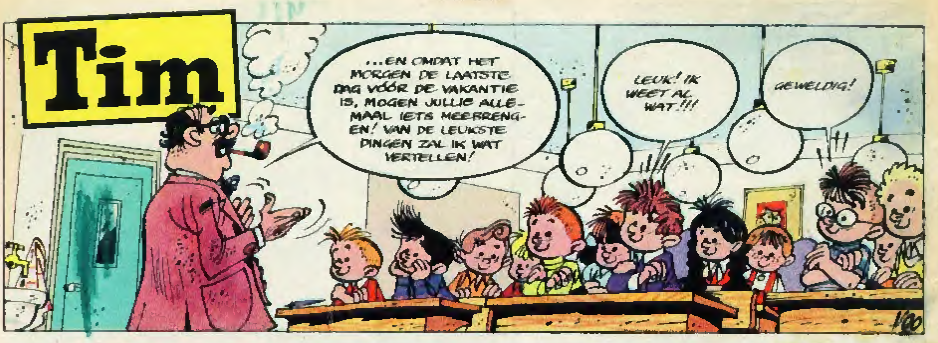
Tim
...EN OMDAT HET MORGEN DE LAATSTE DAG VÓÓR DE VAKANTIE IS, MOGEN JULLIE ALLEMAAL IETS MEERBRENGEN! VAN DE LEUKSTE DINGEN ZAL IK WAT VERTELLEN!
LEUK! IK WEET AL WAT!!!
GEWELDIG!

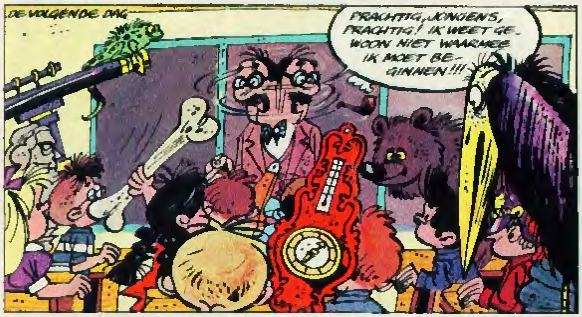
DE VOLGENDE DAG...
PRACHTIG, JONGENS, PRACHTIG! IK WEET GEWOON NIET WAAROM IK MOET BEGINNEN!!!

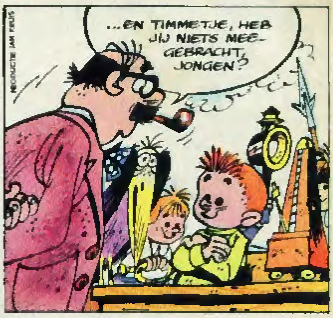
...EN TIMMETJE, HEB JIJ NIETS MEEGEBRACHT, JONGEN?

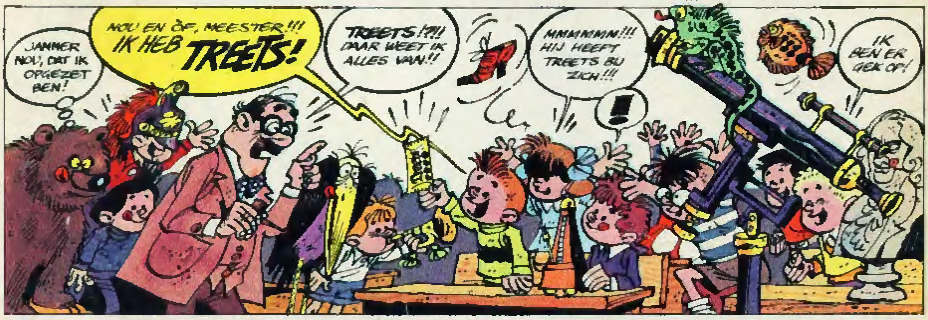
JAMMER NOU, DAT IK OPGEZET BEN!
NOU EN ÖF, MEESTER!!! IK HEB TREETS!
TREETS!?!! DAAR WEET IK ALLES VAN!!
HMMMMM!!! HIJ HEEFT TREETS BIJ ZICH!!!
IK BEN ER GEK OP!

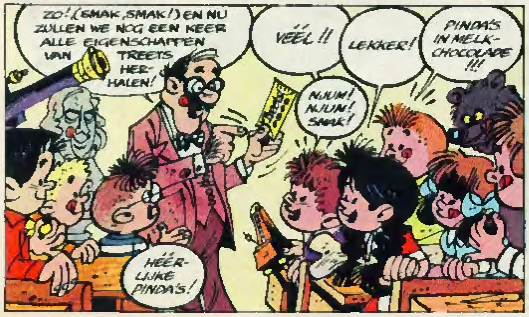
ZO! (SMAK, SMAK!) EN NU ZULLEN WE NOG EEN KEER ALLE EIGENSCHAPPEN VAN TREETS HERHALEN!
HÉÉR-LIJKE PINDA'S!
VEEL!!
NUUM! NUUM! SMAK!
LEKKER!
PINDA'S IN MELKCHOCOLADE!!!

25 ct
Mars
Treets
PINDA
MELKCHOCOLADE